

Kabir

– Yazan Adam · 19 Ocak 2017

Kabir...Çok sessizAdeta sahipsiz ve kimsesizAkıl, irade bu mekanda sukut etmişVicdan ne kadar bizar olsa da artık çare değilmişKimin ruhu kanatlanıp yücelmiş, kimin ruhu pürtelaş içinde beklermişBurası azabın adresi değilmiş, ne kadar çıyan olursa olsun beden içinmişÇürümeye amade olan ten ve uzuv neden bağışlanmaktan imtina edilirmiş, zan ne feci bir cehaletmişUmut olması gerekirken kabirde çürüyen bedenler vehme terk edilerek, yaşatmak için yaşamaya engelmış

Bir gün...Tenin toprakla buluşacakCezbine matuf olduğun heves yok olacakRuhunu kanatlandırma ya yetmeyen aklın yolda bırakacakBir ömür sayfası aniden kapanacak, hüznün ve hicran ruhunu kuşatacakArtık ne yapsan, pürtelaş içinde aransan, imdat için çırpınsan, amel defterin karşına çıkacakİki doğumdan ikincisine duçar olan zaman artık akmayacak, sana senden daha yakın olan Rab haline acıyacakŞer ve zalim sıfatı bulunmayan Allah vesileler içinde bir açık kapı bırakacak ve sana en yakının kim olduğunu bir kez daha hatırlatacakMustafa Cilasun